

vække Lovforslagene og deres Bemærkninger naturligt Tanken om, og jeg henstiller, at man ikke ganske lader dem ligge.

Saa er der nogle underordnede Punkter, jeg vil sige et Par Ord om. For Inspektøren ved Blindeinstituttet gives der et Ekstratillæg af 600 Kr. aarligt, for Inspektører ved Døvstummeanstalterne 600 Kroner plus Fribolig for en gift eller 600 Kroners Huslejegotgørelse. Jeg ved ikke, om der er nogen særlig Grund til den betydelige Forskel, der synes at være mellem de to tilsyneladende ensartede Stillinger. Maaske jeg ikke har forstaaet alt rigtigt, men det forekommer mig, at den ene Art Inspektør lønnes dobbelt saa højt som den anden, tilsyneladende for samme Arbejde. Men det kan jo være, at der ligger noget bagved, som jeg ikke har faaet fat paa. Der er et andet Punkt, der er en Smule utydeligt. Der staar, at for Inspektion kan to Trediedele af Lærerne og Lærerinderne hver faa 100 Kr. ekstra om Aaret. Ville to Trediedele af Lærerne og Lærerinderne sige to Trediedele af det samlede Antal eller to Trediedele af hver? Der er ved Døvstummeanstalterne i det hele 41 Lærerkræfter, af hvilke de 28 ere Lærere, de 13 Lærerinder. To Trediedele af 41 er 27 plus en Brøk, med andre Ord, hvis man tager alle under et, vil det kunne blive alle Lærerne, som faa et saadant Tillæg, medens alle Lærerinderne ere udelukkede derfra. Jeg antager ikke, det er Meningen. Det kan ogsaa gerne være, at de praktiske Forhold ere saadanne, at en saa ensidig Gennemførelse bliver umulig, men man kan i alt Fald ikke af Lovene se, at det ikke kunde lade sig gøre. Der er ogsaa et Punkt i § 4 i Lovforslagene, som fremkalder et Spørgsmaal — maaske ogsaa det kun beror paa, at jeg ikke tydeligt har forstaaet, hvad der menes. De, som ere ansatte inden den 1. April 1901, staar der, skulle have deres Alderstillæg beregnede fra Dagen for deres faste Ansættelse, og de, som ere ansatte efter 1. April 1901, skulle have deres Alderstillæg beregnede fra Dagen for deres Konstitution. De yngre skulle altsaa være forholdsvist gunstigere stillede end de ældre. Jeg ved ikke, om det beror paa, at der maaske blandt dem, der ere ansatte inden 1. April 1901, ingen ere, som have været

konstituerede, forinden de bleve fast ansatte. Hvis dette er Tilfældet, er der jo intet at paatale her. Men hvis det ikke er Tilfældet, forstaaer jeg ikke ret, hvorfor der er gjort Forskel.

I øvrigt anbefaler jeg Lovforslagene til den velvilligst mulige Behandling.

Guldbrandsen: Jeg skal begynde med at udtale min Glæde over den højtærede Formands Tilladelse til at omtale de to Forslag om Lønninger ved Blindeinstituttet og ved Døvstummeanstituttet under et, da Lønningsforholdene for de to Etater jo høre nøje sammen og altid have hørt sammen. Loven af 29. Marts 1893 indeholder de samme Lønsatser for de to Etater. I lang Tid havde disse Lærere og Lærerinder ikke Pensionsret, de fik den først ved Loven af 29. Marts 1901, saa ogsaa i den Henseende have de fulgtes ad. De i de foreliggende Lovforslag foreslaaede Lønningsforandringer ere ogsaa i alt væsentligt de samme. Forstanderen ved Blindeinstituttet faar en Begyndelsesløn af 4,200 Kr., 2 Alderstillæg hvert paa 400 Kr. med 5 Aars Mellemrum, saa at hans højeste Løn bliver 5,000 Kr. Den samme Lønning foreslaas for Forstanderne eller Førstelærerne ved Døvstummeanstalterne. Som det gaar med de ledende Poster indenfor Etaterne, gaar det med Lærernes og Lærerindernes Lønninger.

Den Forandring, der nu foreslaas i Lønnen, er for det første et Alderstillæg mere end tidligere, og at Alderstillægsperioden forandres fra 5 til 4 Aar. Begyndelseslønnen for Lærerne skal som nu være 1,200 Kr. og Alderstillægene fremdeles 300 Kr. Men Perioden bliver paa 4 i Stedet for tidligere paa 5 Aar, og der kommer et Alderstillæg mere. Slutningslønnen bliver nemlig 2,700 Kr., hvoraf de 1,200 Kr. er Begyndelseslønnen og Resten 5 Alderstillæg, hvert paa 300 Kr. I det hele taget er det ikke store Forandringer, der foreslaas, og da de gaa i en god Retning, kan jeg anbefale dem. Det er smaa Skridt henimod bedre økonomiske Kaar, men det er Skridt, der for Øjeblikket, synes jeg, ere tilstrækkelig store, men heller ikke for store. Lovforslagene have i det hele og store truffet det rette.

Man har sammenlignet disse Læreres